

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. гр. Чирпан , 01.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ II в публично заседание на тридесет и първи май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Тихомир К. Колев

при участието на секретаря Мария С. Халачева
като разгледа докладваното от Тихомир К. Колев Административно
наказателно дело № 20215540200103 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба от В. Д. Ш., ЕГН *****, с адрес: гр. *****, против електронен фиш серия К № 4560303 издаден от ОД на МВР Стара Загора, с което му е наложено административно наказание- глоба в размер на 650 лв. за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21 ал. 1 от ЗДвП и е с правно основание чл. 59 и следващите от Раздел V на ЗАНН.

Жалбоподателят останал недоволен от така издадения електронен фиш и моли да бъде изцяло отменен.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, но взема писмено становище по жалбата, като счита същата за неоснователна, и че електронният фиш отговаря на законовите изисквания. Моли в случай, че жалбоподателят в с.з. ползва правна помощ, възнаграждението на адвоката да бъде определено съобразно чл. 36, ал.2 от Закона за адвокатурата и съобразно обема на осъществената правна помощ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата е допустима и разгледана по същество неоснователна, поради следното:

Видно от представените по делото писмени доказателства се установява, че жалбата е подадена в срок.

Установи се по делото, че с електронен фиш серия К № 4560303 е наложено на жалбоподателя административно наказание- глоба в размер на 650 лв. на основание чл. 189 ал. 4 във вр. с чл. 182 ал. 2 т. 6 от ЗДвП, затова че: *“На 04.03.2021г. в 10.31ч. в обл. Ст.Загора, общ. Чирпан, на път II-66, км.92+700,на уширението за с.Свобода управлява в посока към гр. Чирпан, при ограничение от 60км/ч., въведено с пътен знак В-26, заснето с мобилна радарна система TFR1-M и отчетен километров толеранс от – 3%, с МПС*

*ПОРШЕ КАЙЕН ДИЗЕЛ вид ТОВАРЕН АВТОМОБИЛ, регистрационен номер ***** е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство № TFR1-M 544, разрешена стойност на скоростта – 60км/ч., установена стойност на скоростта – 116км/ч, превишена стойност на скоростта – 56км/ч. “, с което е нарушил чл. 21 ал. 2 във вр. с член 21 ал.1 от ЗДвП.*

Съдът намира жалбата за допустима, тъй като е подадена от надлежна страна – наказано лице, което единствено чрез право на жалба може да си гарантира правото да оспори административното обвинение и съответната административно – наказателна санкция. Същата е подадена в установения от Закона срок.

Съдът намира, че от формална страна електронния фиш съдържа всички изискуеми съгласно чл. 189, ал.4 от ЗДвП реквизити.

Изрично в обжалвания електронен фиш е посочено наличието на въведено ограничение на скоростта с пътен знак В 26 – 60км./ч.

В издадения електронен фиш е описано точно извършеното административно нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, като е посочено, че МПС се е движило със скорост от 116 км/ч при разрешена скорост с пътен знак "В-26" от 60 км/ч, с превишение от 56 км/ч. Посочено е мястото на извършване на нарушението, в обл. Ст.Загора, Община Чирпан, път II-66, км.92+700 посока гр. Чирпан.

Нарушението е безспорно установено от приложената разпечатка от автоматизираното техническото средство и приложения снимков материал, като същите са годно доказателствено средство.

Описаната в процесния ЕФ скорост е била констатирана със система за контрол на скоростния режим Мобилна радарна система TFR1- М 544, т. е. годна радарна система преминала успешно проверка.

По делото е приложено и писмо- отговор от АПИ ОПУ Стара Загора с № 11- 00- 132/ 20.04.2021 г. от което по категоричен начин се установява, че знак В26 на път II-66, км.92+700 е част от постоянната организация на движението на пътния участък и е поставен от самото изграждане на пътя.

От горното безспорно се установява, че процесният автомобил се е движил с превишена скорост в пътен участък, за който е вжало ограничение от 60 км. ч., въведено с пътен знак.

Фиксирана е скоростта на превозното средство, регистрационен номер, датата и точния час, посоката на движение и др. В тази връзка по делото са приети като доказателства - удостоверение за одобрен тип средство за измерване, протокол за проверка на радарното средство, цитираното по- горе писмо- отговор от АПИ, Протокол за използване на АТСС от които се установява по безспорен начин техническата годност на използваното в случая средство и ограничението въведено с пътен знак от 60 км. ч. за процесния участък от пътя.

Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП "Собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. ". Разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП регламентира, че "Електронният фиш по ал. 4 се изпраща на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 с препоръчано писмо с обратна разписка. В 14-дневен срок от получаването му собственикът

заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. ".

По делото няма спор, че дружеството, на което управител е жалбоподателя, е собственик на процесното МПС.

В случая, ако жалбоподателят е счел, че не е извършил нарушението, е следвало след като му е бил връчен ЕФ да упражни правата си по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП в срок, като депозира писмена декларация, с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи.

Видно от събраните по делото доказателства жалбоподателят не е оспорил тези обстоятелства и не е депозирал декларация, от която да се установява, че друго лице е управлявало процесното МПС на процесната дата. Съгласно нормата на чл.188, ал.2 от ЗДвП Когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Следователно в случая следва да се има предвид, че жалбоподателя е санкциониран именно в качеството му на управител / представител / на дружеството собственик на въпросното МПС.

В хода на административно - наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, включая сочените в жалбата. В ЕФ са описани в достатъчна степен всички елементи от състава на административното нарушение и няма съмнение, че тези факти индивидуализират нарушението от обективна и субективна страна. При издаването на ЕФ, също не са допуснати съществени процесуални нарушения, направено е точно описание на нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които то е било извършено, законовите разпоредби, които са нарушени.

В хода на съдебното производство не бяха събрани доказателства, установяващи различни от посочените факти.

Правната квалификация по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП е прецизна и в съответствие с текстовото описание на състава на административното нарушение.

Предвид на изложеното, правилно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя.

От обективна страна, процесното моторно превозно средство, е управлявано с превишена скорост – в случая със скорост, в участък, за който стойността на скоростта, която не е трябвало да се превишава е 60 км/ч.

Видно от ЕФ същият е издаден от ОД на МВР – Стара Загора и именно тази дирекция е компетентна да го издаде с оглед мястото на извършване на нарушението.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП "... Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи", който именно образец е използван в случая.

При определяне на наказанието наказващият орган е съобразил правилно

основанието за налагането му и е наложил единственото предвидено в закона наказание за това нарушение.

За прецизност съдът счита, че следва да посочи и следното: Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1, т. 4 от ЗСВ, При противоречива или неправилна практика по тълкуването и прилагането на закона се приема тълкувателно решение от общото събрание на колегиите във Върховния административен съд, а нормата на чл. 130, ал. 2 от ЗСВ регламентира, че те са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове. Следва обаче да се отбележи, че Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г., постановено по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС е постановено съобразно действащата към момента на приемането му нормативна уредба, която впоследствие е променена, поради което и в този му вид, тълкувателно решение е неприложимо в настоящия момент.

Нарушението е установено по надлежния ред с приложените писмени доказателства, а при издаването на електронния фиш не са допуснати нарушения на процесуалните правила, жалбоподателят е уведомен за издаденият електронен фиш, не е подал възражение, като по този начин е осигурено участието му в развитото се производство по реализирането на административнонаказателната му отговорност и е гарантирано в пълна степен правото му на защита.

Съдът намира за необходимо да посочи, че правилата за издаване на АУАН и НП, разписани в ЗАНН, в случаи като процесния са дерогирани от специфичните изисквания на нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, която детерминира процесуалния ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност и формалните изисквания към санкционния акт в зависимост от това дали нарушението е констатирано от техническо средство без човешка намеса или с техническо средство, но непосредствено използвано и управлявано от съответно длъжностно лице. При установяване на нарушението от съответното техническо средство, електронният фиш се издава в отсъствието и на нарушителя и на контролен орган. Самият фиш представлява типизиран документ (електронно изявление за знание, което има удостоверителен характер), възпроизвеждащ установени неприсъствено факти (без възприемането им от човешки сетивен орган, а чрез технически способ от годно за това средство), като в случаите на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП акт за установяване на нарушение не се издава и тази фаза на производството не съществува.

При извършената проверка настоящата инстанция установи, че процедурата по санкциониране на водач по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е приложима в разглеждания случай. Тази процедурата по ангажиране на административнонаказателна отговорност е различна от описаната в ЗАНН относно установяването на административните нарушения и ангажирането отговорността на нарушителя. Началото на производството по издаване на електронен фиш се поставя със заснемане на извършеното нарушение посредством техническо средство, което заменя фазата на съставяне на АУАН по см. на чл. 40 и сл. от ЗАНН. Специалният начин на установяване на административното нарушение е в съответствие с разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, съгласно която при изпълнение на функциите си определените от министъра на вътрешните работи служби, имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, т. е. законово регламентирано е правото на ползване от страна на контролните органи на съответните технически средства при установяването на деяния от вида на процесното. В този смисъл е и нормата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП, изрично установяваща като годни веществени доказателства в административнонаказателното производство снимките, видеозаписите и разпечатките, изготвени с технически средства или системи от посочения вид. Ето защо,

когато нарушението е установено с такива технически средства или системи, е възможно то да бъде доказано и само с данните от тях, обективирани на хартиен носител /под форма на разпечатката, снимки или др. /, чрез които по безспорен начин да се установят времето, мястото на нарушението, регистрираната скорост и да се индивидуализира МПС, което се движи с такава скорост. От друга страна изявлението, записано /обективирано/ върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено въз основа на постъпилите и обработени данни за нарушението от автоматизирани технически средства, и данните за собственика на МПС, съдържащи се в административно-информационната система, съставлява регламентирания в закона електронен фиш и е своеобразен аналог на наказателното постановление. Горното важи и за изявленията, обективирани върху хартиен носител, установяващи датите на преглед на посочените по-горе данни, самоличността и длъжностното качество на лицето, извършило прегледа, и направените констатации.

Съдържанието на електронния фиш е нормативно определено в специалния закон /чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП/ и изключва субсидиарното прилагане на чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН. Съгласно легалната дефиниция на § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП, електронният фиш представлява електронно изявление, което като такова има безспорно авторство, поради което не е необходимо посочването на конкретното лице, издало този фиш. Тъй като с чл. 188, ал. 1, изр. второ от ЗДвП е установена и оборимата презумпция, че автомобилът се управлява от неговия собственик, тежестта за доказването на друг нарушител се носи от собственика на МПС, в едно производство по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, което не предхожда издаването на първоначалния фиш и каквото производство в случая не е инициирано от жалбоподателя. Предвид изложеното по-горе относно доказателствената стойност на данните от техническото средство, не е налице неустановеност на нарушението. При установена изправност на техническото средство, няма основание да се приеме, че някои от отразените в него параметри, са неверни.

Съдът счита, че следва да отбележи и следното независимо от факта, че протоколът за използване на АТСС от 05.03.2021 г., не е съпроводен със снимка на разположението на уреда съгласно изискванията на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, то това не води до недоказаност на административнонаказателното обвинение, т. к. в протокола е отразено, че АТСС е било разположено на път II-66 на км.92+700 разклон за с. Свобода в посока от изток към запад т.е. към гр. Чирпан. Отделно от това по делото не се доказва да е променено, още повече незаконно, знаковото стопанство.

На осн. чл. 165, ал. 3 от ЗДвП е приета НАРЕДБА № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /ДВ, бр. 36 от 19 Май 2015 г., изм. и доп. ДВ, бр. 6 от 16 Януари 2018 г. /, като съгласно член първи същата урежда условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи (АТСС) за контрол на правилата за движение по пътищата. Съгласно член втори "стационарните и мобилните АТСС заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, с данни за установените нарушения на правилата за движение.

Съгласно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени

доказателствени средства в административно-наказателния процес. В цитираната наредба - чл. 5, ал. 1 определя, че всяко автоматизирано техническо средство и система за контрол на правилата за движение и изготвените статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, притежават уникален идентификационен номер. Такова статично изображение е изготвено и приложено от органа и това е така нар. "клип". Видно от приложеното веществено доказателство, то удостоверява час на заснемане на движение на лекия автомобил с рег. По арг. на цитираната норма от ЗДвП, същото следва да се приема за веществено доказателство, относно релевантните за конкретното нарушение факти от обективната действителност. Това включва и мястото на извършване /заснемане/ на нарушението. Освен това по делото е прието, като не оспорено писменото доказателство Протокол по чл. 10 от наредбата, който е с от дата 05.03.2021 г. и удостоверява използване на TFR 1-М № 544, каквото се сочи в ЕФ. От това доказателство се удостоверява, че техническото средство е използвано за контрол на скоростта на движение на път II-66 на км.92+700 разклон за с. Свобода в посока от изток към запад т.е. към гр. Чирпан, които и данни се обективират в процесния ЕФ. Посочено е в протокола и периода на работа на устройството от 09,10 часа до 12,10 часа, а конкретно извършеното нарушение, според фиша е в 10,31 часа, т. е. попада в периода на използване на АТТС. От протокола също така се удостоверява по несъмнен начин, че ограничението на скоростта от 60 км. ч. е въведено с пътен знак./ виж Решение № 301/ 21.10.2020 г. по КАНД № 250/ 2020 г. по описа на Адм. Стара Загора /.

По изложените съображения, обжалвания електронен фиш е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

По разностите:

По делото е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от страна на процесуалния представител на въззиваемата страна. С оглед изхода на спора съдът намира, че на основание чл. 63, ал. 3 и ал.5 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 4 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати, на основание параграф 1, т. 6 от ДР на АПК, в полза на юридическото лице в чиято структура е включен наказващия орган, тоест в полза на ОДМВР Стара Загора, което е второстепенен разпоредител с бюджет към Министъра на ВР/ виж Постановление № 73/ 27.03.2015 г. за определяне на второстепенните разпоредители с бюджет към Министъра на ВР / юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв, определено съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, вр. чл. 144 от АПК, вр. чл. 178, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, тъй като счита, че производството не е с фактическа и правна сложност, поради което и присъди същото в минимално предвидения размер.

Водим от горното и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 4560303, издаден от ОД на МВР Стара Загора, с което на В. Д. Ш., ЕГН *****, с адрес: ***** е наложено административно наказание- глоба в размер на 650 лв., на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл.

182, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП във вр. с чл.21,ал.1 от ЗДвП, като законосъобразен.

ОСЪЖДА В. Д. Ш., ЕГН *****, с адрес: гр. ***** да заплати по сметка на ОДМВР Стара Загора сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Стара Загора в 14-дневен срок получаване на съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____